

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: N. Șova)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dumitru Lozovan,
reprezentat de avocatul Feodosia Tîșciuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 din Chișinău împotriva lui
Dumitru Lozovan, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”
cu privire la încasarea datoriei și

la cererea reconvențională depusă de Dumitru Lozovan împotriva
Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 din Chișinău și
Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la anularea datoriei,
recunoașterea nulității facturilor, obligarea de a nu calcula plăți, excluderea
apartamentului de la facturarea lunară și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Dumitru Lozovan, reprezentat de avocatul Feodosia
Tîșciuc și a fost menținută hotărârea din 28 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău,
sediul Central

c o n s t a t ă :

La 09 iulie 2014, ÎMGFL nr. 2 din Chișinău a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Dumitru Lozovan, intervenient accesoriu SA
„Termoelectrica”, concretizată pe parcurs, prin care a solicitat încasarea datoriei
pentru serviciile comunale în sumă de 4 301,48 lei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că lui Dumitru Lozovan, care domiciliază în
mun. Chișinău, XXXXX, i-au fost prestate servicii comunale (încălzire și agent
termic) pe care ultimul nu le-a achitat pe deplin, astfel datoria pentru serviciile
prestate constituind suma de 4 301,48 lei.

A relatat că toate încercările de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară,
au eșuat, deoarece pârâtul a ignorat obligația de achitare a datoriei la agentul
termic.

Ulterior, Dumitru Lozovan, reprezentant de avocatul Feodosia Tîșciuc a
depus cerere reconvențională împotriva ÎMGFL nr. 2 din Chișinău și SA
„Termoelectrica” prin care a solicitat anularea sumei datoriei pentru serviciile

locativ-comunale, recunoașterea nulității facturilor impuse de ÎMGFL nr. 2 din Chișinău începând cu anul 2004 și până la momentul adresării cu acțiune în instanță, obligarea ÎMGFL nr. 2 din Chișinău de a nu calcula plăți pentru energia termică, excluderea apartamentului de la facturarea lunară și încasarea prejudiciului moral în sumă de a câte 100 000 de lei de la ÎMGFL nr. 2 din Chișinău și de la SA „Termoelectrica”.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că solicitarea ÎMGFL nr. 2 din Chișinău privind încasarea sumei datoriei este neîntemeiată, deoarece nu are contract încheiat. Mai mult el nu a solicitat serviciul prestat, precum și nici nu i-a fost prestat serviciul pretins.

A notat că începând cu anul 2004 apartamentul a fost deconectat de la sistemul central de încălzire și nu a folosit și nici nu a solicitat serviciile respective pârâților; nu i-a fost prestat serviciul, nu i-a fost furnizată în nici un mod energia termică de către pârâți. Nu se află cu pârâții în raporturi contractuale de prestare a energiei termice, ce i-ar impune anumite obligații față de pârâți. Facturile lunare spre achitare a plăților sunt nejustificate, însă i se impun spre achitare timp de 12 ani, fără un temei legal.

Dumitru Lozovan, reprezentant de avocatul Feodosia Tîșciuc, a relevat că unele acte normative invocate de către pârâți în cererea de chemare în judecată inițială, sunt abrogate, altele nu sunt relevante litigiului inițiat de pârâți.

Dumitru Lozovan a remarcat că, Regulamentul nr. 191 aprobat prin Hotărârea de Guvern din 19 februarie 2002, contravine Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002 și nu poate fi aplicat. Facturile expediate spre achitare conțin sume nejustificate, care de fiecare dată îi provoacă stare de neliniște sufletească și suferințe psihice și morale. Consideră că este impus să plătească niște servicii care de fapt nu-i sunt prestate, din contul pensiei care este unica sursă de întreținere.

A relatat că la adresările sale către pârâți de a i se justific legalitatea sumelor impuse, inclusiv la cererea din 18 februarie 2013 de a se lua măsuri legale și de a încheia un contract de prestare a energiei termice, care ar prevedea drepturile și obligațiile reciproce, până în prezent nu i s-a dat niciun răspuns, încălcându-i dreptul ca consumator și ca cetățean la informație. În loc de răspuns la cerere este acționat în judecată ca un rău plătitor. În același timp, pârâții nu au investit niciun ban pentru menținerea funcționalității sistemului de încălzire pe timp de iarnă, dar și a încălzirii în spațiile comune. Ferestrele nu se închid, radiatoarele din spațiile comune au fost scoase de lucrătorii pârâților.

De asemenea, a menționat că procesul-verbal din 16 mai 2016 privind controlul instalațiilor tehnice de încălzire în blocul de locuit din bd. Dacia 7/2, mun. Chișinău, anexat de către pârâți la materialele dosarului, nu corespunde realității și nu conține informația obiectivă despre starea funcționalității sistemului de încălzire.

A relevat că raporturile prestatorilor de servicii comunale cu persoanele fizice se bazează pe prevederile legislației în vigoare privind protecția consumatorilor, inclusiv ale Legii nr. 105-XV din 13 martie 2003.

Astfel, a susținut că din anul 2004 de către pârâți îi sunt încălcate permanent interesele economice.

A mai invocat că pârâții prin impunerea la plăți neîndreptățite și nemotivate, acționează contrar prevederilor legislației, iar la adresările sale verbale și în scris

privind netemeinicia impunerii plăților nejustificate au rămas fără răspunsuri, iar pârâții nu i-au indicat temeiul legal, care l-ar obliga la aceste plăți.

Respectiv a susținut că, Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/ reconectării la sistemele de încălzire, nu corespunde prevederilor Legii nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, act normativ imperativ, cu aplicare obligatorie.

A relevat că, încălzirea furnizată de pârâți nu corespundea parametrilor legali, solicitând să i se permită deconectarea de la sistemul centralizat ca să-și poată asigura o încălzire adecvată și apă caldă de bună calitate. Astfel, a fost nevoit să investească din cont propriu suma de 5 200 de euro pentru procurarea materialelor pentru încălzirea pereților exteriori și balconul exterior-interior, a pereților din scara blocului, care nu este întreținut corespunzător de către gestionar – 1 300 de euro, procurarea și instalarea ferestrelor noi pentru balcon – 900 de euro, procurarea și instalarea ferestrelor din odăi și bucătărie - 700 de euro, procurarea cazanului - 950 de euro, proiectul sistemului de încălzire, materiale pentru instalare și instalarea sistemului – 1 350 de euro.

Reclamantul a afirmat că începând cu luna iulie a anului 2004, apartamentul său a fost deconectat de la sistemul termic centralizat, după executarea condiției părții reclamante de izolare a rețelei de tranzit a energiei termice prin apartamentul său către alți locatari, în așa mod, că partea pârâților să nu aibă pierderi. Totodată, prin aceasta, din contul său, păstrând și îmbunătățind, calitatea căldurii către alte apartamente.

Prin hotărârea din 28 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost admisă integral acțiunea inițială depusă de ÎMGFL nr. 2 din Chișinău. A fost încasat de la Dumitru Lozovan în beneficiul ÎMGFL nr. 2 din Chișinău suma de 4301,48 lei cu titlu de datorie pentru servicii comunale, scadentă la data de 01 martie 2016 și suma de 270 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată. A fost respinsă cererea reconvențională depusă de Dumitru Lozovan.

La 25 aprilie 2017, Dumitru Lozovan, reprezentat de avocatul Feodosia Tîșciuc a declarat apel împotriva hotărârii din 28 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, iar la data de 09 februarie 2018 a depus apel suplimentar prin care a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și respectiv admiterea cererii reconvenționale.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Dumitru Lozovan, reprezentat de avocatul Feodosia Tîșciuc și a fost menținută hotărârea din 28 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

La 04 octombrie 2018, Dumitru Lozovan, reprezentat de avocatul Feodosia Tîșciuc a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel și a solicitat casarea acesteia cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că este neîntemeiată și ilegală decizia instanței de apel, deoarece instanța de judecată a examinat superficial cauza, fără a reține spre examinare argumentele și probele prezentate în susținerea acțiunii reconvenționale, precum și a aplicat și interpretat eronat normele de drept material, aplicabile speței.

Au reiterat în susținerea recursului motive de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea deciziei motivate de către recurent la actele cauzei lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 04 octombrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Dumitru Lozovan, reprezentat de avocatul Feodosia Tîșciuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dumitru Lozovan, reprezentat de avocatul Feodosia Tîșciuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Dumitru Lozovan, reprezentat de avocatul Feodosia Tîșciuc.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dumitru Lozovan, reprezentat de avocatul Feodosia Tîșciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat